

KÉZFOGÁSOK

PETAR VUKOV

LÁNGBÓL PANASZ

1.

*Hullanak a hang levelei
Növekszik bennem a csend*

*A szó most
Kimondásra vágyik*

*Milyen sok ember
Aki már sohasem
Térhet vissza
Az életembe*

2.

*Piszkos tájak foglya
A gyermekkor felhőit űzi*

*Vigyél el vers
A te irgalmad
Színes tájaira
A suhogó csennel*

3.

*Gyermekkor hamuja
Sodródik az úton*

*Ez a kép nem mások arca
Ezt én csak álmodtam*

4.

*A rózsából kiszáll
A halál madara
Feltámadt dalnok
Vakondszemekkel*

*(Álmodó madarat
Az oszlopok között
Sohasem
Vártam)*

5.

*Álomhely beigért esők
Külváros sírhantok
És mindez a csoda
A nyár dallamában ...*

*Mindazt amit egykor
Életnek neveztünk
Annak nincsen
Már emléke sem*

6.

*Kezemet keresem
Kezeimmel*

*Egyedül a homokon
Önmagamat tapsolom*

*Lázas gyászos dacos
Beteges a vers a nyers*

7.

*A város utcáin
Éjjeli sétákon
Minden költőember
Varázslót látott*

8.

Századokkal őelőtte
Rohan a halála
Lila színű hangok
Fogata előtt

9.

Ó szabadság
Rémület madara
A tünt gyermekkornak
Mefagyva látlak
Az ének tűzhelyén

10.

Tévelygő csillagok
Lassú éjjelein
Álmodom a dalról
Az égbolt fényéről
S megsejtem a tiszta
Napfények tájait

11.

És ebben a térben
Amely még itt kísért
A gyermekkor eprei
Torkomban száradnak

12.

A fa virágaiba botlott
Sárga levelek futása
Az ősz nagydíjéért

A magány hasztalan gyümölcse

13.

A mutatók veszélye
Világot fenyeget

Reggelre hajolva
Gyermeki kacajom
Nedves tüvekre hull

14.

A nevetés korallszigetei
Napfényes források
Ívei alatt ujjonganak

Hát holnap kellene
Egy egészen más
Napot teremteni

15.

A gyermekkor vékony
Mohába öltözve
Augusztus mátkái
Halált illatoznak

Körülöttem idegenek
Megsejtik önmaguk

16.

Rekedt hangon
És oly idegenül
Messze tőlem
Zúg a város

És itt van a remény
A hidon állok

17.

Minden éjjel álmaimban
Csillagos aranyban
Megkapom a mesés
Alkotói díjam

18.

Ideje elhagynunk
Meleg helyeinket
Párnánk és ünnepünk
Csillogó vizeit
Vár hát a kötőszék
Idő fonálával
December fenyeget
Szűzies fagyával

19.

Szél fú a temető-
Dombról

Hol van a tavalyi hó
Sírja?
S a gyermekkor
Sejtüregel?

Lángból panasz.

AZ ERDŐ FELISMERÉSE

1.

*Egy hatalmas fa
Túlszép és hazug
A vándor szemeiben
S a ráhajló versben*

*A térség a gonosz
Jeleivel teli*

*A dalnok ébrenlétébe
Ritka sorokat
Helyez az éjszaka*

*Az emlékezés pihenőjén
A szavak mily törekvése
Erdőt a szavakba*

2.

*Ó barátom
Hol is mondod
Hogy van az
Az erdő*

*Vajon ezen
A magas dombon
Vagy alatta
Vagy a mélyben*

*Ó barátom
Hová tűnt el az idegen
Akinek szavában
Felismertem az erdőt*

3.

*Nézd barátom
Azt a bábész fát
Amely ráhajolt
A maga mélységére*

*Barátom ó tégy valamit
E reménytelenért
Mélyítsd a vermét
Vagy tárd fel az erdőt*

*Barátom ó nézd
Ezt a szomorú fát
Tudom, hogy gyenge vagy
Önmagadra ismersz*

4.

*Ó hamvak erdeje
Te vagy még az enyém
Mit is adsz te nekem
Vagy én vagyok kifosztva*

*Itten az emberek
Vadakat játszanak
Add meg nekik erdő
A bűneik szerint*

*Hatalmas magányát
A nap nem is sejtí
Erdőért könyörgök
S a december hallgat*

DÉSI ÁBEL fordításai